

en vis Grad i endnu højere Grad. For det første anker man over Kontrollen her, den Kontrol, det er nødvendigt at føre med dem, der føre Varerne. Ja, men hvis vi skulle indføre Værditold paa Varer, er det i mindst lige saa høj Grad nødvendigt at kontrolere først og fremmest Fakturaer, kontrolere, at Folks Opgivelser ere rigtige. Man siger, at man ved denne Beskatning udsætter en Mængde Mennesker for at være mistænkte. Men det er det samme, man gør ved at indføre Værditold paa en Vare. Man udsætter alle dem, der fortolde denne Vare, for at være mistænkte for ikke at have opgivet den rigtige Pris.

Man taler om, at der er Angiveri ved denne Lov og endog Angiverpræmie. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) udtalte den meget rigtige Sætning, at Skattesnydere havde han ingen Sympati for, men han havde heller ingen Sympati for Angivere. Jeg har heller ikke Sympati for Angivere, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at i vore Toldlove siden 1797 have vi haft dette System, meget ofte er Toldsvig blevet opdaget ved Hjælp af Angivere. Der findes i Toldloven af 1797 Angiverpræmier, som eksistere den Dag i Dag, og det have vi ikke forandret i det Forslag til Toldlov, som foreligger her. Den, der lader en Vare værdifortolde, og som har en Kommis i sin Forretning, staar ganske som den Vinhandler, der har en Kommis i sin Tjeneste, og som har stemplet sine Flasker efter Værdien, han er i samme Grad mistænkt og i lige Grad udsat for Angiveri, og Angiveren har i lige Grad Udbytte deraf. Ifølge Toldforordningen skal Angiveren have en Betjents Andel af den Gevinst, der indkommer ved Bøden og Konfiskation af Varerne. Altsaa, vi have hver eneste Dag ved alle vore Toldboder det System, som man her taler saa stærkt imod, som om det var noget nyt og frygteligt, der skal indføres.

Saa taler man om, at det maa blive forfærdeligt for de stakkels Vinhandlere, Detaillister og Kolonialhandlere. Maa jeg tillade mig at spørge: Have disse Folk, der have fortoldet deres Varer under disse Udsigter, følt sig generede deraf? Selvfølgelig ikke, fordi de — skulle vi sige — 99,9 pCt. af dem ere hæderlige Folk. Fordi den ene af Tusinde, som ikke er det, en Gang i Tidens Løb — maaske ikke første og maaske heller ikke anden Gang — bliver taget, have vi nu og da nogle Toldsvigsager, som blive opdagede, og dermed er den Sag forbi. Hele det

store Gros af Folk, der paa alle Danmarks Toldboder under de samme Bestemmelser, her er Tale om, fortolde deres Varer, mærke ikke det mindste dertil. Vi havde det samme med Hensyn til Margarineloven. Ærede Medlemmer huske nok den Storm, der rejste sig den Gang, da Margarineloven kom i sin nuværende Skikkelse, da vi havde disse drastiske Bødebestemmelser for Forseelser, der f. Eks. bestode i at pakke Margarinen i et fejlt Stykke Papir. Den Bøde eksisterer endnu, det er endnu efter denne Lovgivning en Forbrydelse at pakke Margarinen ind i et fejlt Stykke Papir. Hver eneste Høker i hele Landet, som handler med Margarine, og det gør vel enhver Høker, staar under Politikontrol i samme Forstand som Vinhandlerne efter denne Lov, ikke en Smule mer eller mindre. Det ærede Medlem har været rørt over Vinhandlernes Andragende, over disse stakkels ulykkelige Mennesker, der herefter skulle staa i lige Klasse med Forbrydere, men der er ingen Grund for det ærede Medlem til at røres over dem, thi enhver Høker paa Landet, der handler med Margarine, er i samme Stilling.

Jeg sagde før, at det i en vis Henseende var vanskeligere at praktisere Værditolden end denne Skat her, og det er, fordi vi her have et bestemt Holdepunkt, som jeg synes er et umaadeligt Fortrin for Loven, og det er, at her skulle vi ikke disputere om Varens Værdi i Handel og Vandel, Skatten skal svares efter Varens Detailpris, der staar trykt paa Flasken. Den Mand, der skal sælge en Vare, ved, hvad han skal tage for den, og derefter er Skatten indrettet, Publikum er selv med til at kontrolere, at den Skat, der skal svares af Flasken, Stemplet derpaa, er indrettet i Forhold til Prisen, og han er nødt til at sætte den rigtige Pris paa Flasken, han kan ikke faa mere af Kunden, end hvad der staar paa Flasken. Vi have ved dette System en meget nem Kontrol med det hele, vi ere paa denne Maade meget lidt udsatte for Snyderier. Snarere er der maaske en og anden, der fristes til at sætte Prisen lidt højt, idet han hellere vil have lidt mere af sine Kunder end spare paa Skatten. Derfor bliver Inkvisitionen paa dette Punkt, der vedrører Varens Værdi, ikke nær saa skarp efter denne Lov, som naar Talen er om Værditold.

Men der sker her det sædvanlige, som vi ogsaa saa ved Toldloven. Man talte fra den Side, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds er Ordfører for,